

فرهنگ فارسی

موسوم به زبدة الفوائد

نگارش سرور خان گو با

لغات و فرهنگ های که درین عرصه ۱۰۰۰ سال در کشور هند نگارش یافته در سایر
ممالک فارسی زبان از آغاز قرن سوم هجری که ابتدای دوره ادبیات فارسی است تا امروز معادل
بلکه نصف آن بعرض ظهور نیامده است، ما اگر درینجا بخواهیم که تاریخ فرهنگ های
فارسی و اسایی جمع کنندگان آن را تشیع و احاطه نموده درین مختصراً باد داشت، نایم از موضوع
نگارش ما دور خواهد بود ما درینجا فقط از یک فرهنگی میخواهیم معرف نمایم که جامع ترین
فرهنگ های موجوده فارسی و مؤلف گم نام آن یکی از افغانها وطنی ما بوده که در سوادهند
زندگانی داشته است، متناسبانه تا حال هیچ فرهنگ و تذکرہ که بعد از نگارش این فرهنگ
قالیف و فراغم گردیده اسم این فرهنگ و مؤلف آنرا نبرده پاشاید بنظر نگارنده نرسیده است.
هر حال (زبدة الفوائد) نام فرهنگ خطی که تا حال غیر مشهور و غالباً بطیع نرسیده
و نزد ما نسخه منحصر بفرد است، درین روز ها از کتب خانه استاد عزیزم جناب فاری عبدالله خان
بطالمه نگارنده در آمد فرهنگ مذکور ۹۶۸ صفحه و تقریباً ۱۹۳۶ لغت از فارسی و عربی
و بطور اندک از لغت ترکی و هندی را خواهد داشت، محاوارت کنایات و اصطلاحات فارسی را نیز
ضبط کرده و اگر طبع شود برای اشخاصی که بدروس و مطالعه بعض کتب مشکله فارسی شوق
دارند مانند افغانها اطراف ما این فرهنگ مفید کن خوبی میساند درس کتب مشکله فارسی مانند
مخزن الاسرار شیخ نظامی و دیوان خاقانی وغیره در افغانها سمت مشرق ما و افغانها اطراف
پشاور از قرنهای دواج داشته و بلکه در هند هم درس این کتب صراحت بوده چنانکه از دیباچه
همین فرهنگ روشن است و مؤلف زبدة الفوائد یکی از فضلای افغانها سوری است
ملقب بیرون سروری که فرهنگ مذکور را پس ازیست سال تحصیل در حدود سنه ۹۵۵ در
آگرہ بنای آغاز گذاشته و در ظرف چهار سال در سنه ۹۵۹ با محام و سانیده و نسبت بفرهنگ
جهانگیری ۵۸ سال پیشتر تالیف گردیده چه فرهنگ جهانگیری بس از جلوس جهانگیر در سنه ۱۰۱۷
قالیف یافته مؤلف فاضل کتاب دیگری در نتون ادب موائد الصنایع نام نیز تالیف کرده و در دیباچه

فرهنگ خود از مواد اصنایع وغیره تالیفات خود نام می برد ، امتیاز این فرهنگ با اثر فرهنگ ها در شرح بعض ایات و مصاریع مشکله فارسی و تازی است که مؤلف شرح داده چه فرهنگ های دیگر ایات را باور است . اد ذکر می کنند مگر شرح نمیدهند برای آنکه فرهنگ زبده اقوائد و مؤلف فاضل آنرا خوب تر معرف کرده باشیم عین مقدمه فرهنگ را که بقلم خود مؤلف نگاشته شده و در عین حال حاوی شرح زندگانی و خطوط مسافت و ایام تحصیل و سبب نگارش ابن تالیف و اسای منابع و مأخذ ابن فرهنگ وغیره کوایف و عوارض حواه زندگانی مادی و معنوی مؤلف است در بجا قفل واقیب اس مینجام ، مگر متاسفانه نسخه مذکور کهنه و غشوش بوده بعض کامات آن خوب خوانده نمی شود بنابران اگر در مقدمه آن بعض جا خوانده نمود تهن از کاتب اصل نسخه و کهنه گی کتاب خواهد بود .

اما بعد می گوید بندۀ بی بضاعت و قییر بی استطاعت الی ربالرشید الفغور الملقب به شیر خان بر مزید ورد که این قییر را در ویان شباب و عنفوان با توش و تاب باعث طلب علوم نوادرات پدید آمد از عشایر و اقارب قطع نموده روی به بادیه مهاجرت و غربت نهاد و سه سال کامل در دارالخلافه دهلی بتدبیس و تعلیم در مدرسه ها بسر بود و از علم نحو و صرف و اصول و فقه خود را گذراند و اصطلاحات آن را به تغای دریافت و بعد ازان شروع بعلم منطق و معانی و بدیع نمود و دو سال دیگر درین علم آخر بسر برداشت و بعد ازان به تفسیر و احادیث و عقاید خوض نمود و از کتب حکمت نیز استفاده کرد اما در ضمن این مدت از شعر خوانی و شعر گوین و حل ایات مشکله و عروض و توافق و اصطلاحات معما و صناعات شعر از کلی و جزوی آنچه درین فن ضروری و ناجار است خود را میاف نداشت چنانکه بی ناغه یک سبق هر دو ز پیش استادی طالعمره شیخ محمد دھلوی که درین فن یگانه عصر و وحید دھر بودند میگرفت اول برس تین و تبرک پیش ایشان دیوان خواجه حافظ گذرانید و آنچه ایات مشکله این دیوان است بنا بر فرموده استادی آنرا بطريق شرح صرقوم ساخت که بعضی طالبان را فایده باشد ثانیاً سکندر نامه و هفت پیکر را نیز گذرانید بعد ازان مخزن الاسرار که معجز حضرت نای شیخ نظامی علیه الرجه والغفار است تمام نمود بطالمه دیوان خاقانی که عویض ترین تمام دواوین است اقدام نموده باختتم رسانید و در همین اوان اثنا مقادی داشروع نموده بود که طلب حضرت ابوی بصحب عمومی میان را نادسید هر چند بیانه و عندر نمود الحاج کرد فایده نداشت بزور از این چنین سعادت خانه آواره ساخته بجانب کاشانه آوردند تخدیناً پنج شش ماه در ملازمت ایشان بسر بردو ایشان را سفر اجین و ماندو

پیش آمد متوجه آن حدود شدند تیره رچند اجازت خواست ندادند بضرورت چار و ناچار همراهی ایشان اختیار نبود چون بحث و سلامت در ماند و رسیدند علیه آنجای مثل قاضی ابراهیم ماند وی که در هر علم متنها بودند سی سال درس علوم نوادرات گفته خصوصاً در فن شعر و صنایع و معانی و بداعی نادره عصر بودند و ملاعلی احمد آبادی و شیخ احمد اجنبی وغیره که بواله شریف این فقیر حق داشتند نیز آمدند بطریق میزانی در خانه برداشت و مجلس کردند چنانکه مقدار صد کس از مردم اعالی و اهالی و خلا دروان مجلس حافظ بودند حضرت قاضی بواله عزیز از تحصیل ابن فقیر استفسار نمودند ابوی مکرمی ایاعی بجانب بنده کردند بنا بر ضرور آنچه تحصیل کرده بود عرض نمود و ایشان پاره در مسئله کمال و منتخب همچنان فقیر را بر سیدند بر ذور توجیه نموده شد چرا که این منتخبها را فقیر حفظ کرده بود بعد ازان در اصول بر سیدند که در صوم چه چیز است آن را نیز فقیر آنچه در عرض به قی حواشیه حسای و مثار دیده بود جواب داد قاضی مشارا لیه بسیار خوشحال شدند و بر ذهن فقیر آفرین کردند فرمودند که خانزاده بغايت طبع دراک دارد بعده نوبت بايات رسیده ابن بیت مخزن اسرار را از فقیر پرسیدند.

ز آتش و آبی که به هم در شکست پیه در و سکرده یاقوت بست

آنچه که ترقیت از استاد شنیده بود و توجیه از طبع خود نیز ایجاد نمود، ایشان در لفظ (به هم در شکست) پلاره شببه کردند و گفتند که در متن این نکته ایست که مراد خواجه آنست بعده بفاتیر مخاطب ساخته فرمودند که ای خانزاده مردم شعر و علمای و اطبای و غیره در عالم بسیار به هم میرساند اما فضیلت پیز دیگر است و من مدت سی سال است که تفحص میکنم و هیچ فاضلی در نظر نیامده که ووشگانی نکات کنند و تا ای غایه هفت شرح مخزن پیش فقیر هست و در علم نوادرات آنچه کای و جزویست دستی تمام دارم اما با وجود ابن کتاب مذکور در نظم معجزه خواجه نظامی قدس سرہ هست تا ما دامیکه بر غوامض تمامی علوم بهره ندارد از اسرار و نکات این بی نصب است و بر سر آن کشف میباشد تا به نهایت حقایق این کتاب رسید این را فرموده اظهار آن نکته کردند که مراد از بن بیت علم طبیعی است و بیان جزو ذاتی و جزو مقوی میکنند یعنی آتش و آب را که حق تعالی باعتدال آورد و یاخلوط ساخته بیه در راوا کرده یاقوت را بست یعنی اجزای ذاتی دو در آبست و آن قطره نیسانست و اجزای مقوی او آتش است و آن آنست که چون وقت باران نیسان میشود صدف پیش از بیت و یکروز خود را در تابش آفتاب عیناً از حرارث مانند آنکه قنه شده میماند هجرد افتادن فواره دهان او بسته میگردد

آنقدر که حرارت آتش در میان قوام درو آب و زوشی او میشد اگر حرارت آتش بماند میخورد در شاهوار و آبد رویش به ابدید میگردد بدرا گر کمی مادر پس میاربد خیزد کم آب پیدا میشوند و اگر زیاده حرارت میباشد پس میاربد متوسط هنوز پبدی آیند و اگر حرارت بالکل نماند اصلاً میاربد نمیشوند و صدق خالی میماند و در یافوت اجزای ذانی او آتش است و اجزای مقوی او آب و آن چنانست که در هوای سار از نابین آناب واژ حرارت بخار زمین سنگ در گدازش میآید و قطره چند آب از و میچکد از آن قوام لعل و یافوت میشود براندازه مذکور که در بیان در کرده شد پس ازان اشارت بخدمت نمودند و شرح مخزن که خرد تالیف کرده بودند طلبیدند و بجماعه نمودند و مسوده آنرا غیر عذری کردند حضرت والد مشغی قرار دادند که فلان در خدمت خدام اگر چند گاه باشد از علم نواند برات بمه فرمودند بچشم و هر پس دست فقیر گرفته باقی سفارش کردند اما فقیر راجه از حضار مجالس خجالت و تشریف روی داده بود که شرح نتوان نمود شبانگاه چون از آنجا برخاسته و متوجه منزل شدند فقیر از آنجا که طبیعت افقانی است در سرانجام فیصل چون تمام مردم در خواب شدند آهسته برخاست و روی بسادی سرگردانی نماد و محنت گرسنگی و شنگی اختیار نموده راه چند برقی گرفت بعد از چند گاه پیشندیزی رسید عیسی خان لوحات در آنجا بود فقیر را دید بشناخت حیران شد و استفسار وانه نمود که خیره است اراده را بشارانیه اظهار نمود مر اینکه برداشت که چند گاه همین جا باشد فقیر گفت من ملازمت پدر که بتوین سعادت و خشنودی ایشان موجب نجات آخرت ترک نموده و کار دیگر بر خود حرام ساخته تمام دامیکه مقصود بدهت نیاید جائی قرار نگیرم از آنجا نیز مرخص گشته در کالی آمد و چند گاه در کالی ماندم و پیش مشیخت ما بی شیخ نظام فارسی ملاعی که در هیئت افلاک است معه رساله اعداد و جزوی اخبارات و استنباط نجوم و علامات زیج و تقویم بود کا پیش افاده نمود بعد ازان عازم قصبه کوراکه ایام بورگشت و چون آنجا نیاه او مدم دیگر از اقربای والده بودند اقام نتوانست نمود از آنجا نیز راهی شد تا بجوانپور رسید القصه مدت ده سال از هزار تاسیمه و سر هزار و غیره آنچه که از علوم نوادرات بود جله را کسب نمود و درین مدت از لغات و فرهنگ نامهای متداوی و شرحهای مخزن و سکندر نامه و خاقانی همه را جمع نمود بواسطه آنکه نصراً و مانا فرموده که الگنه نصف العلوم و این فقیر به تجارب میگویم که تمام علوم، بعد ازان باز بحضورت دهلی مراجعت نمود حضرت استادی شیخ محمد دهلوی دران حین دری نوبانیدن فرهنگ نامه سنگ هنگ بودند که تصنیف امیر شهاب الدین گرمانی است قریب سیصد جزو باشد که نمای فرهنگی فرس

در اقالیم سبعه از و استخراج شد و مقول عنه اورا از اولاد میر ارغوان که هر راه امیر تیمور کور کان در دار الخلافه دهلی آمده بودند و مقیم گشته و او مردی در هر فن ذوق فون بوده بهم رسانیده بودند فقیر را نیز دغدغه بخاطر فاتر رسید که فرهنگ نامه بروجه ایجاد و ملخص فراهم آرد که طالبان و فاضلان از عام و خاص همگی و تئای ازو بپرسی برند درین داعبی بود که خبر موحثه الم انگیز و حادثه واقعه و حشت آمیزابوی اعزیزی رسید جزع و فزع نمود اما فائد نبود چنانچه خود را در آگرم رسانید دلخوش والده و ابتاع واشباع نمود چند مدت قرار بزوایای نامزادی داد آخر بقد میوس شیخ حسین که از فرزندان خواجه بخی بختیار بودند مشرف گشت و اشغال و اذکار از ایشان تحقق نمود بریاضت تصفیه و تزگیه باطن مشغول شد اما بعضی یازان با فرهنگ وقت خواندن دیوان خاقانی و انوری مخزن اسرار و شرفهای و بوستان و گلستان و خواندن دیوان خواجه حافظ و کمال و فام اوار و مسحور شیرازی و طوطی نامه و امثال آن تصفیفات متقدمین و متاخرین از استاد عنصری تا آصف و هلالی عاجز و درمانده بودند و این فقیر دران مدت تخفیتاً از کتب لغات و فرهنگنامهای موجز و مطمول سی کتب داشت و شرح خاقانی و شرح مخزن و دو شرح سکندر نامه بدین تفصیل فرهنگ فصیر طوسی و فرهنگ فخر قواس و دیوان الادب امیر او حدی کرمانی لسان الشعراء بة الطایبین زبان گویا فرهنگ اسدی طوسی فرهنگ شمس دیبر مويد الافاضل فقیه عماد و دستور الافاضل موائد القوايد ادب الفضلا شرق نامه عرف ابراهيم شاهی مقدمة الاصطلاح شیخ محمد شادیا بادی اصطلاح الشمرا موبدا الفضلا شیخ لادیهاری و رسالت صغری فصیر طوسی تاج اسای و مصادر هر راح و کتراللغه دیوان الادب سراج کمال الحسینی و یک جلد قاموس و باق رسالهای ایراد آن مناسب نند و شروح مخزن بدین تفصیل شرح اول مسعود یک در اصطلاح صوفیه و دوم شرح شیخ احمد بن ابراهیل شرح سوم شیخ نصیر الدین سنبلی شرح چهارم شیخ محمد کری شرح پنجم شیخ محمد شادیا بادی که شرح بر خاقانی و سکندر نامه نیز نوشته شرح ششم شیخ هکهاری دهلوی شرح هفتم شیخ محمد دهلوی شرح هشتم سید اسماعیل سرهندي و بختمل اگر کسی شخص نماید دیگر هم بهم رسد چرا که این کتاب دو نظام مانند کافیه است و شرح نهم قاضی ابراهیم مذکور و حاشیها بر مخزن بسیار است و تفصیل شروحهای خاقانی شرح شیخ محمد شادیا بادی دوم شرح سید اسماعیل سرهندي شرح سوم کسی در جو پور گفته نام مصنف در نظر فقیر نیامده تفصیل شرحهای سکندر نامه شرح اول شیخ محمد شادیا بادی مذکور شرح دوم شیخ نصیر سنبلی شرح سیم نامشخص بدان که در میان

فرهنگنامها همه بر زبان فرس و بهلوي و اصطلاح شاعر و شمعه زبان یوناني و ترکي و آند کي زمان روز مرده هم هست اما اختلافات در معانی و اعراب و الفاظ هم بسیار است در بعضی جا و اسکنتر جا متفق اللفظ و المعنی واقع شد ازان جمله فرهنگ نصیر طوسی سر همه فرهنگت نامها است و زبده و خلاصه و سخن او جمله اصح و تحقیق است به نسبت فرهنگهای دیگر چرا که تأثیر از موعظت نامهای مودود آن بی کم و گف نکنها آورده وبروایت هردو راوی عدل که امیر شهاب الدین کرمانی و امیر او حد الدین کرمانی هستند الفاظ واعراب را تصحیح کرده اما این فرهنگ در دولایت عراق و خراسان بسیار غربیز و شایع است و در هندوستان کم یاباست و در هندوستان رساله^۱ صغير نصیر طوسی معتبر است که بعضی اصطلاحات دوادات ولان الشعرا و قبیله ازو استخراج نموده اند بوجه اشاد رات که اگر صاحب طبیعت پاشد جمیع اصطلاحات شعر را حل تواند کرد و عادی نباشد چرا که از هر جنس اصل اصطلاحات را بیان نموده اند و چون اصل آمد فرع هم از اصل جدا است و در هندوستان مامقدمه الاصلاح یقایت مستحسن افتاده و متین درست نموده اما کم یابست و شهرتی ندارد کرت دوم که این فقیر عازم ماندو گشت و این فرهنگ موجز خود را بعلازمت قاضی برد یقایت پسندیدند و در بعضی ابیات خاقانی و انوری از ایشان پرسید و شبیه کرد خصوصاً درین بیت انوری - زغایت کرم اندر کلام تو نون نیست - در اعتقاد تو پذ است نون نکری را در نون نکری قاضی در ماندند و گفتند معروف اینست که در اعتقاد تو پذ است نون نکری را آخر فقیر تقریز را عرض نمود و معذرها کرد که خدام استادند و فقیر را اینهمه استعداد از قیض باطنی ایشانست بعد از آن در جمیع علوم توادرات مکالمه رفت بنده را مستعد و مهیا دیدند و خوش شده کتاب مقدمه الاصلاح را طلبیدند یکصد و پنجاه و پنج جز بود بیت و پنج سطری که هر یک از اصطلاح علوم دروی جمع کرده و قبیر تالی غایه این چنین فرهنگ ندیده بود چنان الفاظ مشکله جمیع علوم را حل کرده است که اندک تحصیل دارد بعظامه او بر جمیع کتابهای که طالب علمان میخواستند تو آن مشرف و قادر گشت اما در هندوستان مآذات الفضلا و شرفنامه عرف ابراهیم شاهی یقایت معتبر و متداول اند و در میان خاص و عام سخن و الفاظ و معانی فرس واضح ازینها شده اما بسیار جادر الفاظ غلط فاحش نموده اند چنانچه این فقیر درین موجز خود ذکر خواهد نمود و باقی در مورد الفضلا شیخ لاد نامی این فرهنگنا مهارا جمع نموده از لغات قبیله ولان الشراوز فان گویا^(۱) و ادات و دستور و فرهنگ فخر قواس و شرفنامه وغیره آنچه بعینه از

(۱) آگمان میروند نام کتاب (زبان گویا) باشد

کتب حواله کرده و آورده درست و معتبر است و آنچه از طبع خود یاد رنسخه الفاظ تحریف دیده همان طور
غبشه نامشخص و غلط است چرا که این مرد را در بیان دشمنان قیر ساده بافت و چندان استقال طبع
نمی‌اشتند اما بهر حال خالی از فواید نیست اکنون بدان ارشدک الله تعالی این موجز را فقیر نه آنچنان
مطول ماتکلف نوشته است که ذهن خاصان از و متفرق پذیر دونه آنچنان بی تکلف موجز ساخته
که طبیعت عالم باو در نگیرد بلکه هم بروجه ایجاز وهم بروجه اکثار دروی اقدام نموده که مطبوع
هر دو فرقه باشد و اگرچه در تعارف از کتابهای نظم و نثر همین الفاظ متداول اند که در جمیع
کتبهای فرهنگ و لغات است اگر صد فرهنگ نامه کسی جمع سازد خالی ازین لغات هیچ یکی
باشد غایته در بعضی زیادت و در بعضی کم اما اختلافات بسیار است چرا که قرآن نص فاطع است
و همچ ویرهان ساطع و جمله قرآن مجزه است با وجود آن در شان وزن آیات وی واختلاف قرآن
در افات و اعراب چه مقدار است و سنده دو حدیث ثوبی که انصح العرب و الجم بودند چه حد
تفاوت در راویان واقع است و در مثلاً فقه و اصول چقدر تعبیرات و تأویلات مبرهن پس ناجار در
خبر کلای و اصطلاحی تغیرات واختلافات بددید آمد اکنون التهائی از درگاه واعب العطیات چنانست
که این مخدوه جلایب افگانی را در نظر فاضلان سخنور و سخن و ران فضیلت گستر بطریق جلوه
دهد که در عصمت خانه او هیچ خانی دست نیابد چرا که چون اکثر کتبهای متقدمین و متاخرین
بنظر این داعی در آمده منحرف شده و اصلاً بر هیئت اصلی خود نمانده این گلدهسته هر چند که دست
مال هر ناکس نگردد باطری اوست و گوهر هر چند که از لوت دست اندازی هر خسین مصیون
ماند بالطفت چنانچه اکثر شرحهای عزن اگرچه بواسطه بخوبی و خاست در کتب خانه فضلا پنهان
مانده و شهرت نیاده اما چون دیده شد از خات خود بروگشته و تغیری در ایشان راه نیافته پس اگر
چیزی خوب در دست قدر شناس افتد آنرا ضایع نمی‌سازد و قباحت در است که بدست ناقدور دان افتد
و انداع م بالصواب .

بدانکه درین کتاب آنچه زیاده از فرهنگهای دیگرست آنست که بعضی ایات مشکل از هر کتاب
چه از تا ایف سلف و چه از تصنیف خلف بقدر است طاعت فهم خود در آورده شده و در ضمن آن اصطلاح
وقریر استادان آنچه مجموع شد و بنظر در آمده نوشته تابرقاری آان گردد و در غواص آن در عالم
و این خاصه همین فرهنگ است دوم آنکه در فرهنگهای دیگر در لغت فرس لغت دیگر نیست قیر
 بواسطه سهولت بعضی کم سوادان هم را در یک فصل آورده و بر تقدیم و تاخیر آن ملاحظه نموده
آنچه لغات روی و تازی و ترکی و غیره بود درهم یکجا کرده تا هیچ شخص عاری نماند از لغت کتبه

متداول فارسی از نظم و نثر سیم آنکه اکثر اصطلاحات و لغات فرس چون در فرهنگ‌های دیگر مسطور است فروگذاشته اگر در بی‌عای نوشته آن بود چار صد جزو میشد و هنوز باقی می‌بود. چه الفاظ هر یک زبان را تا کی کسی نویسد و جمع کند چهارم آنکه درین مختصر نیکو در الفاظ تفحص نماید که لفظ مصحف را بسیار رعایت نموده از فارسی و عربی و اعراب آنها را ملاحظه و تدقیق نماید که جانی در ک خواهد نمود و ابیات را در تقدیم و تاخیر رعایت حروف اول و آخر نماید که هر یک بیت در فصل پطرزلغت در آورده شد و بیان آنرا کرده در آخر تقریر؛ لفظ فافهم نوشته فافهم بعجم آنکه اکثر اضافه بیانیه و مصراع‌های عام و نیم مصراع و بهان عبارت الفاظ تقدیم و تاخیر آورده شده است چون برین جمله نیکو ملاحظه نماید بر تمام تشبیهات و اصطلاحات واستعارات و اضافات و لغات تعارف ماهی گردد و بسیار درین مجزاییات مخزن اسرار و دیوان خاقانی و انوری وستان اشہاد لغات آورده شده است و از دیوان خواجه حافظ نیز بعضی ابیات جهت استشهاد ایراد نمود و لانه تمامی تقریر بروجہ تین و تبرک آنچه از حضرت استنادی استنام عدوه شرح علده نوشته و قریر کتابی دیگر نوشته که او را مواید الصنایع نام نماده آنچه از حروف پارسی و تازی در شعر می‌آید و نسبت‌های هر یک جاوردان و کواکب و نباتات که در ک آن شاعر را واجب است و عروض و قافیه و معما و اصطلاحات و صنایع و آنچه لواحق شعر است از کان و جزوی دروی ثبت نموده چرا که گنجایش درین مختصر نبود اگر کسی خواهد آنچه طلب نماید و این مختصر را در سنۀ خس و خسین و تسعیه بود (۹۵۵) که در دارالخلافة آگر ه شروع نمود در سنۀ تسع و خسین و تسعیه بود که با تمام رسانید اما اکثر لغات مشهوره نیز معة اختلافات معانی و اعراب ذکر کرده اگر تحریف شده باشد زبان طعن و معابر نگاهدارد و این سهو را از کان کتاب است بینند نه از کان کتاب و نیز هر که لغت نامها بسیار دیده باشد از محنت این فقیر واقف خواهد شد که چه جگر خورده در تصحیح کردن لغات و معانی و از حق تعالی خواسته و خدا داده که هر که سواد باشد بمعالمه این سواد خوان گردد اگر سواد خان خوانند فاضل گردد و اگر فاضل مطالعه نماید پس هیچ ابیات مشکل از دواوین و متنوی و قطمه و نثر نماند که برو قادر نشود و بسیار تقریر را در گرداند مگر کسی که بروجہ فراغد یا تناسب نسبت آن محل ادا نماید چنانچه ملا محمد شادی‌بابادی در شرحهای خود تقریر مضبوط و مستقل نوشته و اگر این مردم در هندستان شرح خاقانی نمی‌نوشت اکثر مردم از مضمون بسیار ایات او محروم می‌مانند و شارحان دیگر بروجی

قریر نامه بوط نوشته اند که در اکثر لفظ شبهه میشود بلکه در شرح معانی آن بیت را مطلق ساخته اکنون التماس از مطالعه کنندگان این موجز آنست که چون کسی دا اذین غصه بیض شود کاتب را نیز جرue از فاتحه نصب بخشد که للارض من کاس الکرام نصیب و نام این مجموعه زبدة الفواید نهاده شد عرف شیرخانی چرا که زبدة خلاصه به طرزی است که در لغات فارسی مسطور است حق که بعضی مصروعهای تازی را ترجمه نیز نوشته شد والله المستعان.

